

ČESKÁ REPUBLIKA

**ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY**

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Bohuslava Hnízдила a soudců JUDr. Milady Tomkové a JUDr. Jiřího Pally v právní věci žalobce: **S. M.**, proti žalovanému: **Krajský úřad Olomouckého kraje**, odbor sociálních věcí, se sídlem Jeremenkova 40a, Olomouc, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Krajského soudu v Ostravě ze dne 15. 1. 2009, č. j. 38 Cad 2/2006 - 28,

takto:

- I.** Kasační stížnost směřující do výroku I. **se zamítá.**
- II.** Kasační stížnost směřující do výroku II. **se odmítá.**
- III.** Žalovanému **se nepřiznává** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.
- IV.** Ustanovenému zástupci žalobce, advokátu JUDr. Petru Jaškovi, **se nepřiznává** odměna za zastupování v řízení o kasační stížnosti.

Odůvodnění:

Žalobou ze dne 19. 1. 2006 se žalobce domáhal zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 16. 1. 2006, č. j. KUOK/37906/05/OSV - DS/7025/SD - 257. Usnesením Krajského soudu v Ostravě ze dne 31. 3. 2008, č. j. 38 Cad 2/2006 - 14, byl žalobce vyzván k odstranění vad podání, v reakci na něž podáním ze dne 7. 4. 2008 požádal žalobce o ustanovení zástupce z řad advokátů.

Usnesením krajského soudu ze dne 15. 1. 2009, č. j. 38 Cad 2/2006 - 28, byl k žádosti žalobce ustanoven zástupcem pro řízení o žalobě JUDr. Petr Jašek, advokát, se sídlem Hlavní tř. 7, Šumperk. Současně byl ustanovený zástupce žalobce soudem vyzván, aby ve lhůtě jednoho měsíce od doručení tohoto usnesení opravil a doplnil podání žalobce ze dne 19. 1. 2006 tak, že označí žalobní body, aby bylo patrné z jakých skutkových a právních důvodů považuje výrok žalobou napadeného rozhodnutí žalovaného za nezákonný, a dále označí důkazy,

kteří navrhuje provést k prokázání svých tvrzení. Žalobce byl řádně poučen o následcích, jestliže žaloba nebude ve stanovené lhůtě doplněna.

Proti tomuto usnesení podal žalobce (dále jen "stěžovatel") v zákonné lhůtě kasační stížnost, v níž brojí proti usnesení krajského soudu v celém rozsahu výroku uvedeném v bodě I. a II. kasační stížností napadeného rozhodnutí. Jak lze dovodit z obsahu podání, kasační stížnost podává z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 písm. a) zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“). Žádá, aby rozhodnutí, kterým byl v posuzované věci ustanoven zástupcem advokát JUDr. Petr Jašek a jímž byl vyzván k odstranění vad podání ve věci žaloby, bylo zrušeno, neboť podle mínění žalobce ho v této věci zastupuje jeho advokát JUDr. Vohánka.

Vyjádření žalované ke kasační stížnosti nebylo podáno.

Nejvyšší správní soud nejprve zkoumal formální náležitosti kasační stížnosti, přičemž zjistil, že je podána osobou oprávněnou a je proti označenému usnesení přípustná za podmínek ustanovení § 102 a § 104 s. ř. s., a to s výjimkou té části, jak bude dále uvedeno.

Nejvyšší správní soud napadené rozhodnutí krajského soudu přezkoumal v souladu s ustanovením § 109 odst. 2, 3 s. ř. s., vázán rozsahem a důvody, které stěžovatel uplatnil ve své kasační stížnosti. Z obsahu kasační stížnosti lze zjistit, že se stěžovatel dovolává důvodu kasační stížnosti uvedeného v § 103 odst. 1 písm. a) s. ř. s., tedy tvrzené nezákonnosti, spočívající v nesprávném posouzení právní otázky soudem v předcházejícím řízení. Nejvyšší správní soud přitom neshledal vady podle § 109 odst. 3 s. ř. s., k nimž by musel přihlídnout z úřední povinnosti.

Kasační stížnost není důvodná.

O kasační stížnosti Nejvyšší správní soud usoudil následovně:

Podle § 35 odst. 8 s. ř. s. může navrhovatel, u něhož jsou předpoklady, aby byl osvobozen od soudních poplatků, a je-li to třeba k ochraně jeho práv, předseda senátu na návrh ustanovit usnesením zástupce, jímž může být i advokát. Smyslem tohoto ustanovení je poskytnutí faktické a odborně fundované ochrany práv osobě, která by jinak měla být osvobozena od soudních poplatků a u níž je takové ochrany třeba, neboť jen tak lze v kvalifikovaných případech (za splnění § 35 odst. 8 s. ř. s.) dostát zásadě rovnosti, jež se promítá v zákonem výslovně vyjádřené zásadě rovného postavení účastníků podle § 36 odst. 1 s. ř. s.

Nejvyšší správní soud konstatuje, že pokud jde o kasační stížnost směřující do výroku v bodě I. usnesení krajského soudu, jímž bylo vyhověno žádosti stěžovatele o ustanovení advokáta pro žalobní řízení, tak z podání ve věci kasační stížnosti není zřejmé, proč stěžovatel kasační stížnost podává, když jeho návrhu bylo vyhověno. Stěžovatel toliko uvádí s odkazem na některá soudní rozhodnutí, rozhodnutí správních orgánů, zákon č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, a jeho „závazný pokyn“ pro některého z ustanovených advokátů v jiné právní věci, že ho v této věci podle jeho mínění zastupuje „jeho“ advokát JUDr. Vohánka.

Nejvyšší správní soud uvádí, že není povinností soudu, který rozhoduje o ustanovení advokáta k žádosti stěžovatele, předem zjišťovat, zda existují konkrétní důvody bránící tomu, aby ustanovený advokát stěžovatele zastupoval. Pokud jde o konkrétní náplň povinností, jež ustanovenému zástupci napadené usnesení přineslo, pak ta je závislá na aktuálních potřebách, jež po dobu trvání takového zastoupení vyplynou jak z přímých pokynů stěžovatele, tak ze strany soudu, přitom budou záviset na procesním vývoji sporu. U probíhajícího soudního sporu, kde je

zástupce soudem ustanoven, probíhá komunikace právního zástupce se soudem zpravidla bezprostředně. Jde tu tedy zřetelně o průběžně vykonávanou činnost, k níž povinnost ustanoveného zástupce nastupuje často automaticky, bez dalšího výslovného pokynu ze strany zastoupeného či třetí osoby. Stěžovateli tento stav zajišťuje určitý stupeň právního komfortu, jehož se mu dostává prostřednictvím jistoty, že je správa jeho právních záležitostí v konkrétním soudním sporu trvale svěřena do rukou jeho zástupce. Za tohoto stavu byl ustanovený zástupce stěžovatele pro žalobní řízení vyzván soudem k odstranění vad podání ve věci podání žalobce ze dne 19. 1. 2006 a k tomu mu byla stanovena ve smyslu platné právní úpravy přiměřená lhůta, a byl rovněž řádně poučen o následcích nesplnění této povinnosti. Usnesení obsahující výzvu k doplnění žaloby bylo současně doručováno jak tímto usnesením ustanovenému zástupci stěžovatele pro řízení o žalobě, v součinnosti se kterým je vhodné žalobu doplnit, tak i stěžovateli. Jde zároveň o řešení, jež nenaráží na žádnou ze základních zásad, jichž je třeba při rozhodování o této otázce šetřit, a není v rozporu ani se žádným ustanovením procesního předpisu, kterým je řízení před krajským soudem ovládáno (s. ř. s.). Má-li tedy stěžovatel za to, že ustanovení advokáta JUDr. Petra Jaška je nezákonné, případně že lze soudu vytknout jakoukoli jinou nesprávnost, jež by se stěžovatele dotkla na jeho právech, Nejvyšší správní soud tomuto tvrzení nepřisvědčuje.

Nejvyšší správní soud dále konstatuje, že kasační stížnost směřující do výroku v bodě II. usnesení krajského soudu je nepřijatelná a Nejvyšší správní soud ji jako takovou odmítl.

Důvody nepřijatelnosti kasační stížnosti jsou upraveny v ustanovení § 104 s. ř. s. Podle odst. 3 písm. b) tohoto ustanovení je nepřijatelná kasační stížnost proti rozhodnutí, jímž se pouze upravuje řízení. Stěžovatel byl řádně poučen, že proti výroku v bodě II., kterým byl soudem vyzván, aby ve lhůtě jednoho měsíce od doručení tohoto usnesení doplnil podání ze dne 19. 1. 2006 ve věci žaloby o předepsané náležitosti a řádně poučen o následcích, jestliže žaloba nebude ve stanovené lhůtě doplněna, není kasační stížnost přijatelná v souladu s ustanovením § 104 odst. 3 písm. b) s. ř. s.

Zástupce žalobce, který byl stěžovateli ustanoven zástupcem pro žalobní řízení usnesením krajského soudu ze dne 15. 1. 2009, č. j. 38 Cad 2/2006 - 28, jež bylo stěžovatelem napadeno kasační stížností, v reakci na informaci Nejvyššího správního soudu ze dne 2. 3. 2009, č. j. 6 Ads 33/2009 - 38, o probíhajícím řízení před tímto soudem, které mu bylo doručeno 5. 3. 2009, vyčíslil odměnu za zastupování v řízení o kasační stížnosti v celkové výši 2600 Kč. Vzhledem k tomu, že v souzené věci ustanoveným advokátem nebyly provedeny žádné úkony, které by ve smyslu platné právní úpravy dané vyhláškou č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb (advokátní tarif), odůvodňovaly přiznání požadované odměny, neboť ustanovený zástupce stěžovatele zastupuje v řízení o žalobě před krajským soudem, nikoliv v řízení o kasační stížnosti před Nejvyšším správním soudem, bylo proto rozhodnuto tak, jak je uvedeno v bodě III. výroku tohoto rozsudku.

Nejvyšší správní soud dospěl ze všech shora uvedených důvodů k závěru, že kasační stížnost není důvodná, a proto bylo rozhodnuto tak, jak je uvedeno ve výroku tohoto rozsudku.

O nákladech řízení o kasační stížnosti rozhodl Nejvyšší správní soud podle § 60 odst. 1 v spojení s § 120 s. ř. s. Stěžovatel, který nebyl v řízení úspěšný, nemá právo na náhradu nákladů řízení. Žalovanému prokazatelně žádné náklady v souvislosti s řízením o kasační stížnosti nevznikly, Nejvyšší správní soud mu proto náhradu nákladů nepřiznal.

Poučení: Proti tomuto rozsudku **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 27. května 2009

JUDr. Bohuslav Hnízdl
předseda senátu